

Sygn. akt IX Ca 755/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IX Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Charukiewicz (spr.)
Sędziowie:	SO Dorota Ciejek SO Krystyna Skiepmo
Protokolant:	prac. sądowy Izabela Ważyńska

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2018 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa M. B.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 28 lutego 2018 r., sygn. akt X C 735/17,

I. oddala apelację;

II. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1.800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Dorota Ciejek Bożena Charukiewicz Krystyna Skiepmo

Sygn. akt IX Ca 755/18

UZASADNIENIE

Powódka M. B. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 16.712,33 zł z ustawowymi odsetkami od 18 grudnia 2015 r. do 31 grudnia 2015r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że jej roszczenie wynika ze skutków zdarzenia z dnia 8 listopada 2015 r., w wyniku którego uległ uszkodzeniu jej pojazd marki M. (...). Na samochód przewróciły się drzewa rosnące w pasie zieleni, za których stan odpowiadał Zarząd (...), ubezpieczony w zakresie OC u pozwanego. Ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania twierdząc, że przyczyną zdarzenia był silny wiatr. Zdaniem powódki wysokość szkody wyniosła sumę dochodzoną pozwem, która została wyliczona przez rzeczoznawcę na jej zlecenie. Ponadto powódka sporządziła

prywatną opinię dendrologiczną, potwierdzającą wystąpienie wykrotu drzewa z powodu jego złej kondycji zdrowotnej i zaniedbania przez odpowiedzialny za to podmiot.

Pozwany (...) S.A. w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, że prawidłowo przeprowadził postępowanie likwidacyjne, w trakcie którego ustalił, że szkoda w pojeździe powstała na skutek przewrócenia się topoli w wyniku silnego wiatru (huraganu). Podniósł, że ubezpieczony prawidłowo dbał o stan drzewostanu, dokonując jego regularnego przeglądu, nie miał przy tym obowiązku badać jego stanu korzeniowego. Ponadto podkreślił, że pojazd w chwili zdarzenia był już kilkunastoletni, toteż żądane odszkodowanie jest zawyżone. Na rozprawie pozwany podniósł brak legitymacji czynnej powódki w tym procesie, gdyż nie wykazała, że w chwili zdarzenia była właścicielką uszkodzonego pojazdu.

Wyrokiem z dnia 28 lutego 2018 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie oddalił powództwo. Zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 4.000 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz nakazał ściągnąć od powódki na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 1.176,13 zł tytułem wydatków wyłożonych tymczasowo.

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 8 listopada 2015 r. doszło do zdarzenia w postaci wykrotu topoli na pojazd marki M. (...), zaparkowany na parkingu przy ul. (...) w W.. W wyniku zdarzenia w pojeździe tym zostały uszkodzone następujące elementy :

1. w stopniu do wymiany: dach pojazdu z otworem pod dach suwany, listwa ozdobna okienna tylna, drzwi tylne, szyba tylna ogrzewana;
2. w stopniu do naprawy: rama dachu zewnętrzna w bocznej części.

Pojazd wymagał w celu jego przywrócenia do stanu sprzed szkody licznych prac naprawczych i lakierniczych. Koszt naprawy pojazdu w celu osiągnięcia tego stanu wynosi 16.799,79zł netto.

Za stan drzew znajdujących się w pasie zieleni przy ul. (...) w W., gdzie doszło do zdarzenia, wówczas odpowiedzialny był Zarząd (...), ubezpieczony w chwili zdarzenia w pozwanym (...) SA w W.. W chwili zdarzenia w pasie zieleni przy parkingu znajdowały się drzewa stanowiące samosiew, około 10-lenie, nie pielęgnowane, w postaci osiki i topoli, mało wytrzymałe na warunki atmosferyczne. Ponadto stan drzew pogorszyły jeszcze prace polegające na budowie parkingu, bowiem doprowadziły one do uszkodzenia systemu korzeniowego tych drzew.

Odpowiedzialny za utrzymanie drzewostanu na tym terenie Zarząd (...) nie dokonywał przeglądów okresowych drzew, a jedynie cyklicznych, w zależności od środków finansowych i wówczas w razie potrzeby zlecał jedynie cięcia pielęgnacyjne drzew. Nie sporządzono też jakiegokolwiek dokumentacji dotyczącej stanu drzewostanu.

W dniu powstania szkody w miejscu parkowania pojazdu, którego powództwo dotyczy, odnotowano liczne porywy wiatru, przy czym jego największa prędkość w porywie wyniosła 21 m/s, natomiast prędkość średnia kształtowała się na poziomie ok. 10 m/s.

W postępowaniu likwidacyjnym jako zgłaszający szkodę w pojeździe i uprawniony do odszkodowania uczestniczył wyłącznie podmiot o nazwie (...) sp. z o.o., wpisany również aktualnie do jego dowodu rejestracyjnego. W stosunku do niego wydawane były w tym postępowaniu wszelkie decyzje ubezpieczyciela oraz to w jego imieniu pełnomocnik, będący obecnie pełnomocnikiem powódki, odwoływał się od treści tych decyzji oraz w jego imieniu przed wytoczeniem powództwa w niniejszej sprawie wystosował do pozwanego wezwanie do zapłaty.

Powódka przedłożyła w trakcie procesu fakturę zakupu pojazdu M. (...) o nr rej. (...), od M. K. z dnia 26 11 2013r.

W ocenie Sądu Rejonowego powództwo podlegało oddaleniu z uwagi na brak legitymacji czynnej powódki. Zgodnie bowiem z treścią art.415 k.c. w zw. z art.363 k.c., kształtującego ewentualną odpowiedzialność pozwanego za zaistniałą

w pojeździe szkodę, tylko poszkodowanemu należy się odszkodowanie. Powódka w niniejszej sprawie nie wykazała, że faktycznie została w związku ze zdarzeniem z dnia 8 listopada 2015r. poszkodowana. Jak bowiem wynika z aktualnych wpisów do dowodu rejestracyjnego pojazdu M. (...) o nr rej.(...), jego właścicielem jest (...) sp. z o.o. To ta spółka występowała w toku postępowania likwidacyjnego wobec pozwanego jako poszkodowana. Wszelka korespondencja w tym postępowaniu była również do niej kierowana i od niej pochodziła. Co więcej, pełnomocnik reprezentujący powódkę w niniejszej sprawie wystosował w imieniu tej właśnie spółki jako poszkodowanej zdarzeniem objętym pozwem przedprocesowe wezwanie do zapłaty do pozwanego. Niewystarczającym dowodem własności pojazdu, w którym powstała szkoda, jest przedstawiona przez powódkę faktura zakupu od osoby nie uprawnionej według treści wpisu w dowodzie rejestracyjnym pojazdu. Co więcej, faktura ta pochodzi sprzed około dwóch lat od chwili powstania szkody, a w tym czasie pojazd ten mógł być przedmiotem kolejnych transakcji. Ponieważ powódka nie wykazała swojej legitymacji czynnej, Sąd Rejonowy uznał za zasadne oddalenie powództwa. O kosztach procesu orzeczono stosownie do treści art.98 k.p.c. obciążając nimi w całości powódkę jako przegrywającą proces.

Powyższy wyrok w całości zaskarżyła powódka. W apelacji zarzuciła:

a) naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 233 k.p.c. poprzez niewłaściwą i swobodną ocenę dowodów, polegającą na braku wszechstronnego rozważenia zebranych dowodów oraz wysunięciem błędnych wniosków z przeprowadzonego postępowania dowodowego poprzez uznanie, że niewystarczającym dowodem własności pojazdu, w którym powstała szkoda jest przedstawiona przez powódkę faktura zakupu pojazdu, gdyż faktura ta pochodzi sprzed około dwóch lat od chwili powstania szkody, zatem w tym czasie pojazd mógł być przedmiotem kolejnych transakcji, podczas gdy z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie oraz z dowodów przedłożonych w apelacji jednoznacznie wynika, że przedmiotowy pojazd nieprzerwanie do 26 listopada 2013 roku był własnością powódki;

b) mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, polegający na uznaniu, że powódka w trakcie procesu przedstawiła jedynie fakturę zakupu pojazdu od M. K., który nie był uprawniony według treści wpisu w dowodzie rejestracyjnym, podczas gdy pełnomocnik powódki do pisma z dnia 19 kwietnia 2017 roku dołączył nie tylko fakturę VAT nr (...) z dnia 26 listopada 2013 roku dotyczącą zakupu pojazdu przez powódkę od M. K., ale również dołączył fakturę VAT nr (...) z dnia 5 września 2013 roku dotyczącą zakupu pojazdu przez M. K. od (...) Sp. z o.o., która to spółka figurowała w dowodzie rejestracyjnym w dniu zdarzenia, ponadto obie faktury ponownie zostały złożone jako załącznik do protokołu rozprawy z dnia 28 lutego 2018 roku;

c) naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 415 k.c. w zw. z art. 363 § 1 k.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że powódce nie należy się odszkodowanie za naprawę pojazdu z uwagi na niewykazanie własności pojazdu, który uległ uszkodzeniu, co w konsekwencji doprowadziło do oddalenia powództwa w całości, podczas gdy w niniejszej sprawie powódka wykazała, że uszkodzony pojazd do chwili obecnej jest jej własnością, natomiast z opinii biegłych jednoznacznie wynikało, że pozwany ponosi odpowiedzialność co do zasady i w wysokości żądanej przez powódkę, w związku z czym powództwo zasługiwało na uwzględnienie w pełnej wysokości.

Wskazując na powyższe zarzuty powódka wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu według norm przepisanych za obie instancje. Wniosła o dopuszczenie dowodów z dokumentów na okoliczność legitymacji czynnej powódki.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniosł o oddalenie apelacji wskazując w uzasadnieniu na trafność orzeczenia Sądu Rejonowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że Sąd I instancji prawidłowo i dokładnie przeprowadził postępowanie dowodowe oraz orzekł na podstawie wszystkich prawidłowo zaoferowanych przez strony dowodów, dokonując trafnej

ich oceny. Ocena wiarygodności i mocy dowodów została przeprowadzona w granicach przysługującej Sądowi I instancji z mocy art. 233 § 1 k.p.c. swobody osądu.

Ustalenia faktyczne w sprawie poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy dowodów, których ocena nie wykazała błędów natury faktycznej, czy logicznej, znajdując swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia. Sąd Rejonowy wskazał, jakie fakty uznał za udowodnione, na czym oparł poszczególne ustalenia. Sąd I instancji wskazał również wnioski, jakie wyprowadził z dokonanych ustaleń, opierając na nich swoje merytoryczne rozstrzygnięcie, co zostało zawarte w logicznych wywodach uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia.

Ustalenia faktyczne i ich ocenę Sąd Okręgowy przyjął za własne, zwracając uwagę, że nie ma wobec tego potrzeby procesowej przeprowadzania na nowo w uzasadnieniu tego orzeczenia oceny każdego ze zgromadzonych dowodów, a wystarczy odnieść się do tych ustaleń i ocen, które zostały zakwestionowane w apelacji (por. wyroki Sądu Najwyższego z 10 października 1998r., III CKN 650/98, z 4 kwietnia 2003r., III CKN 1217/00, z 27 listopada 2003r., II UK 156/03, z 27 kwietnia 2010r., II PK 312/09 oraz z 9 lutego 2012r., III CSK 179/11).

Prawidłowo ocenił Sąd Rejonowy zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy, który wskazuje jednoznacznie, iż powódce nie przysługiwał tytuł prawny do pojazdu, w związku z uszkodzeniem którego domaga się odszkodowania w niniejszej sprawie. Powódka nie wykazała również by nabyła od właściciela uszkodzonego pojazdu wierzytelność z tytułu przedmiotowej szkody.

Z przedłożonego przez powódkę dowodu rejestracyjnego pojazdu marki M. (...) wynika, że w chwili zdarzenia wywołującego szkodę właścicielem pojazdu była (...) Sp. z o.o., która zgłosiła również do ubezpieczyciela zawiadomienie o szkodzie. Wszelkie żądania dotyczące szkody były kierowane do ubezpieczyciela przez wskazaną spółkę. Również korespondencja odnosząca się do rzeczonyj szkody była prowadzona wyłącznie między spółką a ubezpieczycielem. W relacjach tych jedynie (...) Sp. z o.o., a nie powódka, występowała jako strona poszkodowana.

Powódka przedłożyła również polisę ubezpieczeniową obejmującą okresem ubezpieczenia lata 2017 – 2018, podczas gdy zdarzenie wywołujące szkodę miało miejsce w listopadzie 2015 r., a zatem powyższa polisa nie obejmowała przedmiotowego zdarzenia.

Dodatkowo dowody w postaci dowodu rejestracyjnego i karty pojazdu wskazują, że powódka jest właścicielem przedmiotowego pojazdu dopiero od dnia 10 kwietnia 2018 r.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego, zgodnie z którym treść przedłożonego przez powódkę dokumentu prywatnego, tj. faktury VAT (...) nie udowadnia w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości, że powódka była właścicielką przedmiotowego pojazdu w dniu powstania szkody, tj. 8 listopada 2015 r. Wskazane wyżej dowody z dokumentów, również tych złożonych w postępowaniu apelacyjnym nie dają podstawy do przyjęcia, że powódka była właścicielem pojazdu w chwili zdarzenia, a tym samym by posiadała status osoby poszkodowanej. Powódka nie przedłożyła umowy nabycia pojazdu i sama faktura wystawiona na dwa lata przed zdarzeniem w konfrontacji z pozostałymi dowodami, zwłaszcza dowodem rejestracyjnym i dokumentami w aktach szkody ubezpieczyciela jest dowodem na tyle niewiarygodnym, że nie może stanowić samodzielnej podstawy do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy zgodnie z żądaniem pozwu. Dowód rejestracyjny jest dokumentem urzędowym, a więc stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo zaświadczone. Na dzień szkody w dowodzie rejestracyjnym samochodu M. - B. była wpisana spółka (...) Sp. z o.o. W tym zakresie dokument ten, jako urzędowy korzysta z domniemania zgodności z prawdą. Powódka w żaden sposób nie podważyła wiarygodności treści tego dokumentu. Zmiana zaś wpisu na rzecz powódki nastąpiła dopiero w 2018r.

Powódka nie przedstawiła również żadnego dowodu nabycia wierzytelności z tego tytułu. Dlatego ostatecznie słusznie Sąd Rejonowy przyjął, że powódka nie posiadała legitymacji czynnej do dochodzenia odszkodowania w niniejszej sprawie.

Mając zatem na uwadze wskazane wyżej okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł, jak w wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 2 pkt. 5 i § 10 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy. Powódka jako strona przegrywająca sprawę w postępowaniu apelacyjnym powinna zwrócić pozwanemu niezbędne koszty celowej obrony, do których należało wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika reprezentującego stronę pozwaną w niniejszej sprawie.

Dorota Ciejek Bożena Charukiewicz Krystyna Skiepmo